

(המשך מעמוד 11)

יוצב אהרון נחמיאס מצפת ובשני עוד עסקו, שזהותו עדיין לא ידועה. על מקום זה מתמודדים כמה אנשים. הבולט ביניהם הוא אברהם שוחט, ראש המועצה המקומית ערד.

אבל לרביץ יש בעיה נוספת. אם המערך ירכיב את הממשלה הבאה והוא יהיה שר-הביטחון, הוא ירצה שאחד מאנשיו יכהן כסגנו. על-פי החוק סגן-שר חייב להיות ח"כ, לכן רביץ יציב במקום ריאלי את מי שהוא ירצה למנות כסגנו במישרר-הביטחון. מסיבה זו עדיין לא הודיע רביץ מיהו מועמדו הלא-ידוע למקום הריאלי.

ברשימה הריאלית חייבת להיכנס חברה נוספת, ששמה עדיין לא ידוע. כמו כן נראה, שחיים רמון לא יורחק למקום בלתי-ריאלי. רמון הוכיח את עצמו כפרלמנטר טוב, אך ריביו מתרבים, שאישים שונים בחברת העובדים ישימו לו רגל ויטענו, בלוויית מיסמכים, שהוא אינו שה תמים. התחזית היא שגם אם שמו יוכפש, שלא בצדק, סביר שהוא לא יורחק למקום חסר-סיכויים.

ברשימה המרכזית יכנסו במקום טוב, בהתחלת הרשימה, יצחק נבון, ומועמד חדש נוסף, שהכל רוצים לראותו בפנים: שימחה דיניץ, לשעבר שגריר ישראל בארצות-הברית, ועתה סגן נשיא האוניברסיטה העברית בירדן שלים. לדיניץ מנבאים תפקידים ממלכתיים גבוהים, אם המערך יוכה בשילטון.

בשלב זה נסגרת הרשימה המרכזית המלאה, שבה 23 חברים! כל זה מבלי שנכללו בה שלושה נציגים מההתיישבות העובדת, כפי שהיה בכנסת הנוכחית.

ברשימה זו אין מי שפטרן אחר רציני. איש אינו מעריך את שחל ככזה. לפני פרס כבר הועלו שמועות של שניים המתאימים לתפקיד זה: הפרופסור רודר ליבאי, נשיא לישכת עורכי-הדין, והר"ר שימרון שיטריה. ברשימה זו חסר צעיר נוסף, רבים סיכוייו של הר"ר יוסי ביילין, דובר המפלגה, הרוצה להיות בכנסת. פרס יעדיף אותו בוודאי על-פני עוזר אחר שלו, ששמו הוזכר באחרונה כמועמד.

ברשימה זו אין, כפי שכבר הוזכר, אף כלכלן אחד, להוציא את אמוראי, אין נשים חדשות, כמו הר"ר רפאלה ביילסקי או רינה רותן, ראש אגף התכנות, נת מושב. הוועדה המסדרת תתבקש להכליל ברשימה המרכזית עוד דמויות-מפתח, החשובות לתרומת הרשימה. מוזכרים הר"ר אורי טלמור, לשעבר סגן מפקד חיל-האוויר, מכפר ויתקין, כיום עובד כור, מיכה גולדמן, ראש המועצה המקומית הצעיר של כפר-תבור, ממנהו של רביץ, ויחיאל לקט מתנועת העבודה הציונית.

אם ייתכר בהצלחה המשיא-זמנו עם דוד גלס מליכוד ותמורה שבמפרד"ץ יצטרכו לפנות מקום ריאלי לנציג רלי נוסף, שיטען כי הוא יכול להביא אלפי מצביעים נוספים.

נכון עצמו עדיין לא אמר מי מאנשיו, אם יש כאלה, הוא רוצה לר-אית במקום ריאלי ברשימה המרכזית.

בקיצור, יהיו הרבה יותר מ-30 מועמדים ל-23 מקומות פנויים.

אילו יכול היה פרס להיכנס למי-כונת-זמן ולצאת ממנה אחרי השלמת מלאכת-ההרכבה, הוא בוודאי היה שמח לעשות זאת. אך ממועמד לראשות-ממשלה תובעים החברים לקחת חלק מרכזי בעבודה כפויית טובה זו. פרס יודע כי חייו יהיו קשים פריכמה אחרי הרכבת הרשימה, רק אז הוא יאלץ לכבות שריפות, לשוב ולהבטיח הבטחות שלעולם לא יוכל לקיימן ולשמוע שוב, בפעם המי יודע כמה, את הטענה שהוא לא-אמיץ.

ברציין ציטריין

אנא, עיזרו לי, אני בריכאון אעמיק. אנא, פרסמו את מיכתבי. אני אוהב לחיות, ואני, בסך-הכל, בן 21. אני יושב כבר שלוש שנים וחוששני שלא אצליח לגמור את המאסר. אנא, עיזרו לי! כתב פטריק כהן להעולם הזה מבית-הסוהר.

למערכת מגיעים עשרות מיכתבים מהכלל מדי חודש. חלקם מגיעים בדרך החוקית והמקובלת, כלומר, נושאים את חותמת-הרואר של הכלא, ואילו אחרים מגיעים בדרכים שונות, פחות מקובלות.

היה משהו קורע-לב בתחנתו של בחור בן 21 היושב בכלא כבר שלוש שנים ומתחנן על חייו. אין להעולם

רבות של העולם הזה נרחו במיכתב קצר של דובר-שירות בתי-הסוהר, שימרון מלכה, ללא הסבר כלשהו. תלונתו של פטריק היא כי ב-5 באוגוסט אשתקד, בשעה 9 וחצי בערב, כאשר האסירים באגף ה' בכלא-ירמלה ישבו וצפו בטלוויזיה, נכנס מנהל הכלא, יוסף פולק, ודרש כי כולם יחזרו לתאים. לדברי פטריק, לא קדמה לדרישה זו כל התגרות מצד האסירים, או הפרעה לסדר. ומכיוון שהנוהג הוא, כי הם יכולים לראות את תוכניות הטלוויזיה עד תומן, פנה פטריק למנהל והציע לו כי האסירים ייכנסו לתאים ומשם ינהלו משא-ומתן לבירור שילת הפריבילגיה של צפייה

**הסוהר לאסיר:
אתה זבל! אני
אגרום לך להיות
ארנבת! אשבור
את עצמותיך!**

שהותו בכלא, כמה חודשים לפני אותו עימות עם המנהל, רק את הקציף התורן של הכלא בכתפו. לדברי פטריק היה זה לשם הגנה עצמית. כיוון שקציף-תורן זה הוא חבירו הטוב של מנהל-הכלא, ראה בכך פטריק את הסיבה להסתה שהסית המנהל את שאר האסירים נגדו.

כאשר נמצא פטריק את עצמו נחשד כמלשין על-ידי חבריו, ואחרי שהאסיר רים תקפו אותו כמה וכמה פעמים, נאלצתי לקחת סוהר בכני-ערובה, כדי להביא לכך שניצב בתי-הסוהר יבוא אישית, ויחיש בפומבי את עלילתי-הדם שהוציא עלי פולק. הצמרת דוקרן לצווארו של הסוהר, ודרשתי שהנציב יבוא. מייד הגיע למקום קצין בכיר בשם קדוש, וביקש ממני לשחרר את הסוהר. הוא הבטיח לי בכבודו כקצין, שאיש לא יגע בי והוא, קדוש, יעזור לי להוציא את צידקתי לאור.

פטריק קיבל את הבטחתו של הקצין ושחרר את בן-הערובה. הוא יצא עם הקצין קדוש לעבר המישרדים ואו, לדבריו, הפתיעו אותו שיבעה סוהרים מוזוינים במקלות ובגז מדמיע, הם היכו אותי מכות-רצח ולפני שאיבתי את הכרתי, אני זוכר שמבקר אחד, שמו משה כהן מירושלים, שבא לכקר את בנו, צעק תפסיקו להכות

**האסיר במיכתב:
הינו אחי מכות
רצח! הפכתי
חולה עצבים!
מצבי נואש!**

אותו, הבן-אדם חצי מת, הרגתם אותו. לדברי פטריק, נעצר כהן ואיימו עליו, כדי שלא ייספר את מה שראה.

פטריק איבד את הכרתו מהמכות שקיבל. הוא התעורר כלילה במירפאת הכלא. משם נלקח לשיחה עם כמה קצינים ואחד מהם אמר לו, "אני אעשה אותך נכה!" משם הורד פטריק לאיסיס (התאים המבודדים מתחת לארמא בכלא-ירמלה). "אני נמצא לבד באיסיס וחי בפראגיה, בסוטים ובפחדים, מפני כל צליל של מפתחות. אני לבדי בתא והפכתי חולה-עצבים."

**"לקיים את
הסדר בכלא!"**

ותר מחודש חיכה העולם הזה לתשובה מדובר-שירות בתי-הכלא בעניין סיפורו של פטריק. בסופו של דבר, התקבלה תגובתו של הדובר: הנני להודיעתך כי כבדיקה שערכת נמצא, כי כל טענות האסיר פטריק כהן, כפי שהובאו במכתבך, משוללות יסוד וחסרות-שחר, ולא נמצא כל דופי בהתנהגותו של מנהל-הכלא ופקדויו.

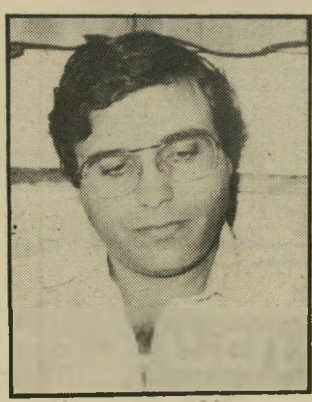
לעומת זאת, מצאתי התנהגות ותיקור קשה ואלים של האסיר פטריק כהן, המתבטא בפגיעה בסוהרים ואסירים אחרים, החיים במחיצתו, דבר המצריך את תגובת ההנהלה, כדי לקיים את הסדר והמישמעת במיתקן הכליאה.

יציין, כי למרות התנהגותו, נעשים מאמצים לטפל באסיר בהתאם לצרכיו, לרבות טיפול רפואי ואחר ולנהוג בו במידת הקלה. מאחר שאין כל דרך לבדוק את מצבו של פטריק כהן, ומכיוון שמכתבו מגלה טפח מחייהם העלומים של אסירים, החלטנו לפרסם את מיכתבו ואת תגובת הדובר. ביתניים התברר לנו, כי פטריק הועבר לכלא באר-שבע, ויש לקוות כי שם תהיה דברו קלה יותר.

מיכתב

מהן הכללא

דובר מלכה
יש טיפול

בטלוויזיה. לדברי פטריק, פנה אליו אז מנהל הכלא, ואמר לו בצעקות: "מר פטריק! נהיית גבר? אתה לא זוכר את הימים שלך? מה אתה משחק אותה כיפה אדומה? פולק פנה לקציף-הביטחון של הכלא, כלאי שמואל קצב, וביקש ממנו להביא לשם את התיק האישי של פטריק, כדי להראותו לחברה. לדברי פטריק, דיפרף המנהל בתיקו האישי, ניגש לתא מיספר 5

הזה כל מידע אובייקטיבי על פטריק כהן, אלא מה שנכתב במיכתבו. ייתכן מאוד כי אין דבריו משקפים את האמת הצרופה, אולם, מה שחשוב הוא, נקודת מבטו הסובייקטיבית של האסיר, החש עצמו נרדף עד מוות.

"אני פונה אליכם, בנקשת עזרה, כי מצבי, כרגע, ממש נואש. אני נמצא במצב נפשי ופיסי קשה ביותר שידעתי מעודי. הריכאון רמלה נמצא בו עכשיו מביא אותי למצב של התאבדות והניצוץ היחיד שמחויק אותי, הוא מערכת העולם הזה."

**"אתה
כיפה אדומה!"**

ל בקשתו של פטריק היא כי סיפורו יתפרסם, כי אז קציני בית הסוהר ומנהל בית-הסוהר רמלה יפסיקו להתעלל בי ובאסירים אחרים. הנמצא אים במצב דומה. אילו היה שירות בתי-הסוהר מתיר לעיתונאים להיכנס לכלא ולשוחח עם אסירים על תלונותיהם, אפשר היה להתרשם מהאסיר ומדבריו, ולנסות להגיע לחקר האמת, אך שירות בתי הסוהר אוסר באופן מוחלט קיום פגרי שות בין עיתונאים ואסירים. בקשות